

Estapé respon

Hereu, l'alcalde rovellat

Fabián Estapé

—El ministre de Foment diu que abans d'acabar l'any, és a dir, abans de deu dies, presentarà a una nova proposta de gestió de l'aeroport del Prat en la qual Catalunya serà determinant. Però el conseller Nadal no se'l creu. I vós?

—Un conseller de Política Territorial, de tant en tant, ha de continuar governant amb terminis elàstics, i això requereix una bona dosi de credulitat. Personalment, penso que potser el senyor Pepiño Blanco fa campanya per tot l'estat i li interessa de fer creure que és un ministre de paraula. Per tant, no tinc més remei que creure-me'l, perquè només hi ha un ministre de Foment.

—Penseu que realment l'estat espanyol té voluntat de desprendre's del control total del Prat?

—Té voluntat de tenir-lo menystingut, no de fer una cessió total i incondicional.

—Com el traspàs de la gestió del servei de trens de rodalia, la descentralització de la gestió aeroportuària s'eternitza. Per què creieu que fa tanta por, de permetre que l'aeroport català pugui competir comercialment?

—Potser políticament no consideren bo des de Madrid d'orientar les inversions cap allà on voldríem els catalans, perquè pot ser mal vist per una part d'Espanya. Penseu que les eleccions generals espanyoles no seran únicament les de l'Estatut retallat.

—Han detingut un alt càrrec de l'Ajuntament de Barcelona, acusat d'haver cobrat diners per a donar llicències d'establiments. El degoteig de detencions a diversos àmbits públics no ha parat des que va començar Bartomeu Muñoz.

—Aquests escàndols no convenen, i em fan pensar una vegada més si el senyor Trias no seria més bon alcalde.

—Precisament, el dia abans d'aquesta detenció, l'alcalde Hereu anunciava que es tornaria a presentar de candidat. Però el convergent Xavier Trias guanya terreny a les enquestes. Hi veieu opcions d'un canvi, al consistori barceloní?

—Sí, i tant. El canvi és necessari perquè l'alcalde Hereu ja està rovellat, encara que, com diu ell, només hagi estat tres anys a la poltrona. Una prova d'aquest rovellament: quan va començar l'any Cerdà vaig rebre una carta de l'alcalde que m'anunciava que es farien "homenatges a aquest gran arquitecte". Ildefons Cerdà mai no va ser arquitecte, sinó enginyer de camins! Si un alcalde no ho sap, ja pot plegar.

—Penseu en un pacte CiU-ERC, o més aviat CiU-PP?

—A mi el PP, com més lluny millor. A l'hora d'unir-se, CiU no anirà amb els nois de la bicicleta, això segur. Sigui com sigui, un govern amb CiU a Barcelona durarà a tot estirar quatre anys.

—Diverses agències de qualificació amenacen de rebaixar la qualificació del deute públic espanyol pel nivell de desocupació que hi ha. Considereu que la xifra de gent sense feina ja és realment preocupant?

—Més que preocupant, és alarmant. Ara bé, el nivell de deute públic no és, ni de bon tros, tan alt com assenyalen aquestes agències.

—Quin és, a parer vostre, el nivell assumible de desocupació en un estat que ha de sortir de la crisi, com ja fan més estats de la UE?

—Per anar tirant s'ha d'estar en un màxim del 10%. Per sobre d'aquest percentatge, és difícil de caminar.

—Fins i tot la filla de Fèlix Millet s'ha apuntat al subsidi de desocupació!

—Fa ben fet, la noia. Si una cosa funciona aquí és el pagament als desocupats!

Gemma Aguilera

Mercat i política

Muriel Casals

Copenhaguen

La cimera de Copenhaguen, on els acords són difícils de prendre i encara més de tenir una aplicació assegurada, ens fa pensar sobre la nostra actitud en l'ús dels recursos que tenim a l'abast. Vivim en un món d'abundància i ens pot semblar que una gran part d'allò de què disposem prové de regals que ens fa la natura o bé l'administració pública, sense adonar-nos que cada un de nosaltres som precisament una part de la natura i una peça important de les respectives administracions de què depenem.

No és per atzar que els habitants del nord, aquells que, com ens diu el poeta, son rics, desvetllats, lliures i feliços, tenen una actitud molt més estalviadora que no pas els del sud, on tradicionalment s'han pogut collir fruita i verdura durant tot l'any.

La ciutat de Copenhaguen, que acull la reunió de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic, és un molt bon exemple de comportament respectuós amb el medi. Ara mateix el 35% dels desplaçaments s'hi fan amb bicicleta (també quan fa fred: simplement, saben vestir-se adequadament), les tres quartes parts de l'energia domèstica prové de la incineració de residus i el 90% dels materials utilitzats són reciclats. Els habitants d'aquesta ciutat —que va tenir el primer carrer de vianants d'Europa el 1966— van aprendre dels seus avantpassats que per a sobreviure en un clima advers cal administrar bé allò que s'ha collit durant el període en què la terra no és coberta per la neu i el gel; no es pot malmetre res.

Els del sud hem d'aprendre a no tractar els recursos públics com si fossin fruites regalades per una natura generosa i que recollim sense esforç.

UAB